

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 646/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku, z dnia 28 kwietnia 2022 r. sygn. akt II K 117/22			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza		

	przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego,	

	nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1		R. K.	Oskarżony w dniu 17 i 18 października 2022 r. naprawił szkodę wyrządzoną M.	Potwierdzenia transakcji z dnia 18.10.2022 r.	212

			S. w kwocie 2000 zł, oraz spółce cywilnej (...) w kwocie 3000 zł.		
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
1	potwierdzenia transakcji z dnia 18.10.2022 r.	- dokumenty uzyskane z systemu bankowego, nie kwestionowane przez żadną ze stron procesu, brak podstaw do uznania go za niewiarygodny;			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy					

<p>ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
	<p>rażącej niewspółmierności orzeczonej kary 1 roku pozbawienia wolności – podczas, gdy dla osiągnięcia celów postępowania karnego opisanych w treści uzasadnienia wyroku, przy uwzględnieniu okoliczności opisanych w art. 60 kk,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>wystarczającym byłoby orzeczenie wobec oskarżonego kary mieszanej w oparciu o treść art. 37b kk, co umożliwiłoby naprawienia szkody na rzecz M. S. oraz J. G. i J. B. w łącznej wysokości 5.000 zł.;</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Sąd odwoławczy w całości podziela tezy zgodnie z którymi: Sąd odwoławczy może oczywiście zmienić wymiar, czy też rodzaj orzeczonej wobec sprawcy kary, ale jedynie wówczas gdy stwierdzi, że kara orzeczona przez sąd pierwszej instancji jest "rażąco niewspółmierna" – tak wyrok SN z 15.12.2020 r., V KK 676/19, LEX nr 3119632. Dalej:</p>			

za **represję**
rażąco
niewspółmierną
uznaje się taką
karę, która -
pomijając
dyrektywy
wymiaru kary -
w sposób istotny
lub wręcz
drastyczny
odbiega od tej,
jaką należałoby
wymierzyć przy
uwzględnieniu
okoliczności
przedmiotowych
charakteryzujących
czyn przypisany
sprawcy oraz
podmiotowych,
związanych z
jego osobą. Na
gruncie art.
438 pkt 4
k.p.k. nie chodzi
bowiem o każdą
ewentualną
różnicę w
ocenach co do
wymiaru kary,
ale o różnicę
ocen tak
zasadniczej
natury, że karę
dotychczas
wymierzoną
można byłoby
określić -
również w
odbiorze
zewnętrznym -
jako **rażąco**
niewspółmierną,
tzn.
niewspółmierną
w stopniu nie
pozwalającym
na jej akceptację
- tak

postanowienie
SN z 26.02.2020
r., V KK
382/19, LEX nr
2946540).

W
przedmiotowej
sprawie
oskarżonemu
wymierzono
kary: 6 miesięcy
pozbawienia
wolności za I
czyn z aktu
oskarżenia, 6
miesiący
pozbawienia
wolności za II
czyn z aktu
oskarżenia, 6
miesiący
pozbawienia
wolności za czyn
z pkt III aktu
oskarżenia oraz
za wykroczenie,
o jakim mowa
w art. 119 §1
kw – karę
5 dni aresztu.
Jednocześnie
Sąd Rejonowy
połączył
jednostkowe
kary
pozbawienia
wolności i orzekł
wobec
oskarżonego
karę 1 roku
pozbawienia
wolności.
Apelacja R. K.
– czytana wprost
- skarży jedynie
wymiar kary
łączniej
podnosząc tu
zarzut jej rażącej

niewspółmierności,
ale też z
uzasadnienia
środka
odwoławczego
wynika, iż
intencją
skarżącego był
wniosek o
zastosowanie w
sprawie czy to
nadzwyczajnego
złagodzenia kary
(art. 60 kk), czy
też
dobrodziejstwa z
art. 37b kk
(kara mieszana)
za każdy z
jednostkowych
czynów.

Odnosnie
orzeczonej kary
łącznej, sąd
odwoławczy
zważył, iż sąd
meriti zgodnie z
treścią art. 86
§ 1 kk przy
wymierzeniu
kary łącznej
pozbawienia
wolności musiał
określić ją
powyżej
najwyższej z kar
jednostkowych,
do ich sumy
tj. w zakresie
od 7 miesięcy
pozbawienia
wolności, do
1 roku i
6 miesięcy
pozbawienia
wolności.

Oznacza to,
że kara łączna
orzeczona wobec

oskarżonego (1 rok) jest karą znajdującą się niewiele ponad minimalny dopuszczalny przez ustawę wymiar kary. Kara łączna jest instytucją mającą na celu racjonalizację wymiaru kary, nie może być jednak sprzeczna z zapobiegawczymi i wychowawczymi celami kary oraz działać demoralizująco na sprawców przestępstw, w ten sposób, iż premiuje sprawców wielokrotnych niższym wymiarem kary w wyniku orzeczenia kary łącznej. (za: Wyrok SA w Białymstoku z 22.10.2019 r., II AKa 182/19, LEX nr 3222191). W przypadku kary łącznej o jej wysokości decyduje przede wszystkim więź podmiotowa, przedmiotowa i czasowa między zbiegającymi się przestępstwami, a wpływ na

jej wymiar mają też względy wskazane w art. 85a kk, który nakazuje, by orzekając karę łączną, wziąć pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Nie jest więc tak, że instytucja kary łącznej polega na automatycznym niejako zmniejszeniu dolegliwości za przestępstwa już popełnione. Przy ocenie tego, jaka kara ma szansę osiągnąć w/w cele nie sposób jest także pominąć tego, czy sprawca był w przeszłości karany za inne przestępstwa, aniżeli będące przedmiotem osądu oraz jakie kary stosowano wobec niego i z jakim skutkiem. Pomimo więc tego, iż

pomiędzy
czynami
oskarżonego
będącymi
przedmiotem
niniejszego
postępowania
istnieje bliski
związek
przedmiotowy i
czasowy, nie
sposób jest
pomiąć, że
R. K. był
w przeszłości
karany aż
sześciokrotnie –
także na kary
pozbawienia
wolności, które
– jak wynika
z zaskarżonego
wyroku – nie
spełniły
oczekiwanych
celów prewencji
szczególnej.

Skarżący
podnosi także,
że w
przedmiotowej
sprawie należało
zastosować
wobec niego
nadzwyczajne
złagodzenie kary
przewidziane w
art. 60 kk
bądź orzec na
podstawie art.
37b kk tzw.
karę mieszaną.
Sąd odwoławczy
nie może się
z tym zgodzić,
przyjmując
jednocześnie za
słuszny wymiar
kary określony

przez sąd I instancji.

Aktualne pozostają przesłanki wskazane przez sąd rejonowy które przemawiały za takim, a nie innym wymiarem kary (kara jednostkowych i kary łącznej). W istocie oskarżony był uprzednio karany za przestępstwa przeciwko mieniu, działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i od lat wykazuje lekceważący stosunek do prawa, w szczególności do własności innych osób. Okoliczność, iż w danej sprawie występuje możliwość wymierzenia sprawcy kary niższej niż orzeczona w wyroku sądu I instancji, nie powoduje automatycznie, iż kara orzeczona jest karą rażąco niewspółmierną, czy też nawet

karą „zwyczajnie” niewspółmierną. Tym bardziej, że w przedmiotowej sprawie orzeczona kara łączna, jest karą bliską najniższej możliwej do orzeczenia karze.

Zastosowanie w sprawie art. 60 kk czy też art. 37b kk leży w gestii sądu orzekającego karę, który stosując powyższe przepisy uznaje, że w sprawie zachodzą szczególne przesłanki przesłanki, które pozwalają na ich zastosowanie, a jednocześnie, iż mimo odejścia od ustawowego zagrożenia karą za dany czyn, zostaną spełnione cele całego postępowania karnego. W przedmiotowej sprawie takich okoliczności sąd odwoławczy nie dostrzega. Istotnie oskarżony naprawił szkodę – do czego

zobowiązał go nieprawomocnie sąd I instancji w wyroku skazującym i to głównie w oparciu o ten fakt, oskarżony – co wydaje się wynikać z intencji apelacji – wnosi o zastosowanie art. 60 kk (dokładnie art. 60 § 2 pkt 1 kk który mówi, o możliwości zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary, jeżeli szkoda została naprawiona). Sąd odwoławczy nie podziela jednak zapatrywań skarżącego. Z akt sprawy wynika, że oskarżony był wcześniej wielokrotnie wzywany przez pokrzywdzonych do uregulowania zobowiązań wynikłych z jego przestępnych zachowań (prawdopodobnie także gdyby wówczas naprawił szkody tj. zwrócił przedmioty etc., pokrzywdzeni nie złożyliby oficjalnych zawiadomień), a

uczynił
powyższe
dopiero w
wyniku
„urealnienia”
zagrożenia karą
pozbawienia
wolności
orzeczoną
wyrokiem z dnia
28 kwietnia
2022 r. Tym
samym
zachowanie
oskarżonego w
istocie można
nazwać
oportunistycznym,
a nie
wynikającym ze
szczerzej woli
naprawienia
szkody wynikłej
z przestępstwa.
Co za tym idzie,
sąd odwoławczy
nie dostrzega
podstaw do
zastosowania
nadzwyczajnego
złagodzenia kary
wobec
oskarżonego.
Dalej sama
możliwość
wymierzenia za
dany czyn kary
niższej, a w tym
przypadku tzw.
kary mieszanej
w oparciu o
art. 37b kk
nie stanowi tego,
że wymierzona
kara jest karą
rażąco
niewspółmierną.
Wystarczy
wskazać, iż
pogląd

przeciwny
prowadził by
do nielogicznych
wniosków,
jakoby jedyną
„współmierną”
karną była kara
najniższa
przewidziana
ustawą w tym
jej przepisami
ogólnymi takimi
jak właśnie art.
37b kk, a
tym samym
uniemożliwiła
by sprawiedliwe
i obiektywne
ocenie i
ukaranie
przepisanego
oskarżonemu
czynu, lub
czynów.

Reasumując
powyższe: w
przedmiotowej
sprawie, sąd
odwoławczy
uznaje, iż kara
łączna 1 roku
pozbawienia
wolności z całą
stanowczością
nie jest karą
niewspółmierną,
tym bardziej
rażącą
niewspółmierną,
wobec czego
należało jej
wymiar
zachować bez
zmian.

Wniosek

<p>o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary i wymierzenie oskarżonemu kary mieszanej tj. 3 miesięcy pozbawienia wolności i 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na nieodpłatnej pracy na cele społeczne;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec nieuznania za zasadne zarzutów skarżącego, wniosek o zmianę wyroku w zakresie orzeczonej kary nie mógł zostać uwzględniony.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		

1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1.wyrok sądu I instancji w całości - poza zmianą polegającą na uchyleniu pkt 3		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Wobec faktu, iż zarzut skarżącego był niezasadny, a w sprawie nie występowały okoliczności		

<p>obowiązujące sąd do działania z urzędu (poza pkt 3), sąd odwoławczy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok w całości poza zmianą pkt 3 o czym w pkt 5.2 uzasadnienia.</p>		
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.0.11.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>0.0.1pkt 3 wyroku sądu I instancji dotyczący obowiązku naprawienia szkody</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p>Mając na względzie, iż oskarżony naprawił szkodę wyrządzoną M. S. na kwotę 2000 zł. oraz spółce cywilnej (...) na kwotę 3000 zł. sąd odwoławczy postanowił zmienić wyrok</p>		

<p>sądu I instancji, w ten sposób, iż uchylił jego pkt 3 , dotyczący właśnie obowiązku naprawienia szkody wobec tych podmiotów - albowiem stał się on bezprzedmiotowy.</p>			
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	<p>Na podstawie art. 636 kpk w zw. z art. 627 kpk w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) sąd odwoławczy obciążył oskarżonego opłatą za drugą instancję w kwocie 180 zł oraz kwotą 20 zł stanowiącą wydatki Skarbu Państwa poniesione w postępowaniu odwoławczym tj. ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism zgodnie z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (t.j. Dz.</p>	

	U. z 2013 r. poz. 663).	
7. PODPIS		

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Kara		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------